

První rande s první láskou

„Do kavárny?“

„Ven.“

„Je zima.“

„At!“

„Do kina?“

„Horror nerada.“

„I já.“

„Do hospůdky Na růžku?“

„Je zaplivaná.“

„Tedy?“

„Mezi sněhové vločky.“

Tančit s nimi.“

„Fajn.“

„Třeba...“

„Z periferie
směrem k Polárce,
neodbočovat.“

„Tam.“

Choulíme se.

„Odfoukne tě severák.“

„Mě ne,

jen stres

můj permanentní

pracovní

neodbouratelný.“

„Bílá tma zakrývá Polárku.“

„Mám kompas

v krvi.“

Dcerky Sněhové královny

víří, víří, víří.

„Natáhni kapuci.“

„Nemám.“

„Máš krásně ojiněné

řasy

a vlasy.“

„Sděl to větru.“

„Líbíš se mi.“
„Sděl to větru.“

Imponuješ mi.“
„Sděl to větru.“

Zahrádkářská kolonie
zapadá klidem.

„Máš teplé ruce.“
„Vlněné rukavice
pletla babička.“

První pusa
pod stříbrným smrkem
u chatky.

Liduprázdno.
Krákají černí havrani
bíle neviditelní.

Druhá pusa
u sněhuláka.

Kdosi kdesi
bubnuje.
Ale ne!
Bubnují krupky
koráلكově ledové.

Intervaly
mezi pusami
se mile
zkracují.

Víření přechází
v sněhovou i citovou
metelici
o síle gradované.

Milujeme živly.
Oba jsme živlí.
Sneseme se?!

Další rande?

„Někde u krbu
oranžově sálajícího?“
„Ne.
Do přírody
živly bičované.“

„Sjezdovka
Petrovy kameny?“
„Těším se!!!!“
„Já též!!!!“